

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Gž.241/02

Brčko, 19.09.2002.godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Dragane Tešić, kao predsjednika vijeća, Mirze Jusufović i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja O. M. iz B., protiv tuženog ODP N. iz B., radi smetanja posjeda, odlučujući o žalbi tuženog na rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj P-315/01-I-4 od 05.07.2002. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.09.2002. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tuženog se djelimično uvažava i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.315/01-I-4 od 05.07.2002. godine PREINAČAVA u tački 1 i dijelu tačke 3 tako što se:

- 1- sa zahtjevom da se utvrdi da je "tužitelj vlasnik nekretnine označene kao k.č. 17/327 K. u površini od 50 m², upisane u ZK ul. 3750 K.O. B., koja po novom premjeru odgovara dijelu k.č. 1309 k. i z. u površini od 234 m², upisane u posjedovni list broj 181 K.O. B. I" (tačka 1 rješenja) tužitelj upućuje na posebnu parnicu,
- 2- tužitelj odbija sa dijelom zahtjeva iz tačke 3, koji je glasio "i na taj način tužitelju vratiti dio dvorišta k.č. 1317/1 K.O. B., odnosno dio gruntovne parcele k.č. 17/11 K.O. B. u površini od 36 m² i dio gruntovne parcele k.č. 17/327 K.O. B. u površini od 10 m²".

U ostalom dijelu (tačka 2 i ostali dio tačke 3) žalba tuženog se odbija kao neosnovana i prvostepeno rješenje POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P-315/01-I-4 od 05.07.2002. godine, pod tačkom 1 utvrđeno je da je tužitelj vlasnik nekretnine označene kao k.č.br.17/327 K. u površini od 50 m², upisane u zk.ul.br. 3750 k.o. B., što po novom premjeru odgovara dijelu k.č.br.1309 k. i z., u površini od 234 m², upisane u posjedovni list broj 181 k.o. B. I.

Tačkom 2 rješenja utvrđeno je da je tuženi dana 9.7.2001. godine smetao tužitelja u posljednjem mirnom posjedu nekretnine označene kao k.č.br. 17/327 K. u površini od 50 m², upisane u zk.ul. br. 3750 k.o. B., što po novom premjeru odgovara dijelu k.č.br.1309 k. i z. u površini od 234 m², upisane u Pl.br.181 k.o. B. I, na taj način što je stavio armirano željezo na dvorište i ulazna vrata kuće te time spriječio pristup tužitelju u dvorište i ulazak u kuću.

Tačkom 3 prvostepenog rješenja tuženom je naloženo da u roku od 48 sati prestane sa smetanjem posjeda kuće i dvorišta tužitelja izgrađene na k.č.br.17/327 zv. K. u površini od 50 m², upisane u zk.ul.br. 3750 k.o. B., što po novom premjeru odgovara dijelu k.č.br. 1309 k. i z. u površini od 234 m² upisana u Pl.br.181 k.o. B. I,

na taj način što će sa dvorišta i ulaznih vrata tužiteljeve kuće skloniti armiranu mrežu te omogućiti pristup tužitelju navedenom dvorištu i kući i na taj način tužitelju vratiti dio dvorišta katastarske parcele 1317/1 K.O. B., odnosno gruntovne parcele k.č.br.17/11 k.o. B. u površini od 36 m² i dio gruntovne parcele k.č.br. 17/327 k.o. B. u površini od 10 m², te da se ubuduće kloni takvog i sličnog smetanja posjeda tužiteljevog dvorišta i kuće, te tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 438,00 KM, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedenog rješenja žali se tuženi zbog nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepeno rješenje "poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak" ili preinači i tužbeni zahtjev tužitelja odbije.

U odgovoru na žalbu tuženog, tužitelj je osporio navode iste, te predložio da se kao neosnovana odbije.

Nakon što je ispitao pobijano rješenje u granicama razloga žalbe ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osnovano tuženi u žalbi ističe da prvostepeni sud u parnici o smetanju posjeda, o čemu je riječ u konkretnom slučaju, nije mogao raspravljati o vlasništvu na nekretninama označenim kao k.č.br.17/327 iz zk.ul.br. 3750 k.o. B., odnosno po novom premjeru dio k.č.br. 1309 iz Pl.br. 181 k.o. B. I. Naime, raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda, kao što to i prvostepeni sud pravilno navodi u obrazloženju pobijanog rješenja (ali ipak postupa sasvim suprotno), shodno članu 366 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, ograničava se na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. U toku te parnice, isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete, na šta i žalba ukazuje. Cilj parnice zbog smetanja posjeda je dakle, zaštita posljednjeg, faktičkog stanja posjeda, dok je pitanje vlasništva, o čemu je odlučeno pod tačkom 1 pobijanog rješenja, sasvim drugo pitanje, daleko složenije i kompleksnije, o kome se odlučuje odgovarajućom presudom, a ne rješenjem, kao što je to učinjeno u prvostepenom postupku. S obzirom na to, kao i činjenicu da je tužitelj tužbu u ovoj pravnoj stvari jasno opredjelio kao tužbu zbog smetanja posjeda, osnovano žalba tuženog ukazuje da se o vlasništvu nad k.č. 17/327, upisane u Zk. Ul. 3750 K.O. B., što po novom premjeru odgovara dijelu k.č. 1309, upisane u Pl. 181 K.O. B., nije moglo odlučiti u ovoj, nego u posebnoj parnici za utvrđenje vlasništva, te da je prvostepeni sud postupio suprotno odredbi člana 366 Zakona o parničnom postupku. Stoga je žalbu tuženog u ovom dijelu, kao osnovanu, valjalo uvažiti i pobijano rješenje na osnovu člana 307 tačka 3, a u vezi sa članom 364 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH preinačiti pod tačkom 1 tako što se umjesto utvrđenja da je tužitelj vlasnik navedenih nekretnina, tužitelj sa takvim zahtjevom upućuje na posebnu parnicu.

Što se tiče tačke 2 pobijanog rješenja, kojom se utvrđuje sam čin smetanja posljednjeg mirnog posjeda tužitelja na k.č.br.17/327, neosnovanim se ukazuju navodi žalbe o nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju u tom dijelu. Isto se odnosi i na tvrdnju žalbe da je tuženi taj koji je bio u posljednjem mirnom posjedu, a koja tvrdnja ničim nije dokazana u toku prvostepenog postupka niti se dokazuje žalbom. Po ocjeni

ovog suda, iz podataka u spisu nesumljivo proizilazi da je tužitelj u momentu smetanja – postavljanja armirane mreže, zaista bio u posljednjem, mirnom posjedu parcele k.č.br. 17/327 K. u površini od 50 m². Prema podacima iz spisa istog suda broj I-100/2000 u posjed tih nekretnina je prethodno uveden od strane sudskih izvršilaca u izvršnom postupku. Prisustvo armirane željezne mreže u vrijeme uvođenja u posjed nije konstatovano, dok iz iskaza zakonskog zastupnika tuženog - direktora P. D. proizilazi da su armiranu ogradu postavili radnici njegove firme, po njegovom nalogu. Prema iskazu direktora, to je učinjeno "nakon što je M. M. iseljen na zahtjev tužitelja". Prisustvo željezne ograde koju je tuženi postavio konstatovano je i prilikom uviđaja na licu mjesta.

Navedene odlučne činjenice (postavljanje armirane željezne mreže od strane radnika tuženog, po nalogu direktora, a nakon uvođenja tužitelja u posjed u pomenutom izvršnom postupku) praktično, žalbom tuženog i nisu ozbiljno dovedene u sumnju. Žalba se uglavnom bavi činjenicama koje se odnose na posjed i vlasništvo, koje su irelevantne u sporu o smetanju posjeda.

Imajući sve to u vidu, odluka prvostepenog suda u tom dijelu (tačka 2 rješenja) se ukazuje valjanom i na zakonu zasnovanom, a slijedom toga i u dijelu koji se odnosi na uspostavu stanja prije čina smetanja, kao i na uzdržavanje tuženog od istog ili sličnog smetanja ubuduće. Stoga je na osnovu člana 307 tačka 2 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH žalbu tuženog u ovom dijelu valjalo odbiti i prvostepeno rješenje potvrditi.

ako je tačkom 2 izreke utvrđeno smetanje na kč. 17/327 K. površini od 50 m², upisane u zk.ul.br. 3750 k.o. B. što po novom premjeru odgovara dijelu k.č.br.1309 k. i z. u površini od 234 m², upisane u posjedovni list broj 181 k.o. B. I, a u tački 3 pobijanog rješenja, pored naloga koji se odnosi na uspostavu predašnjeg stanja i uzdržavanje od budućeg smetanja na toj parceli, pobijanim rješenjem izdat i nalog koji se odnosi na " dio dvorišta katastarske parcele k.č.br.1317/1 k.o. B., odnosno dio gruntovne parcele k.č.br.17/11 k.o. B. u površini od 36 m² i dio gruntovne parcele k.č.br. 17/327 k.o. B. u površini od 10 m² ", osnovanim se ukazuju navodi žalbe da je na taj način prvostepeni sud nalažio prestanak smetanja i na dijelu za koji izrekom nije utvrdio da je i na njemu izvršeno smetanje. Imajući to u vidu, valjalo je na osnovu člana 307 tačka 3, a u vezi sa članom 364 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH, uvažavajući žalbu tuženog, pobijano rješenje i u ovom dijelu preinačiti i tužioca odbiti sa ovim dijelom zahtjeva, jer se nalozi za uspostavu predašnjeg stanja mogu odnositi samo na nekretninu na kojoj je prethodno utvrđen čin smetanja. Da li je trebalo utvrditi smetanje i na tom drugom dijelu, sasvim je drugo pitanje, ali je za odlučivanje o tački 3, bitno da to nije učinjeno, zbog čega ni nalozi koji se ne odnose na nekretnine iz tačke 2 nisu mogli opstati, bez obzira da li oni bili (ili ne) u vezi sa ostalim nalogima.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Dragana Tešić